

Stellingen

1. Wanprestatie door een partij of door partijen, is alleen dan mogelijk als door hen een reciproque overeenkomst is aangegaan. (Hoofdstuk 3)
2. Contracteren is communiceren. Contracteren zonder communicatie houdt in, dat er geen overeenkomst tot stand is gekomen. (Hoofdstuk 2)
3. In het door de ene partij solipsistisch vormgegeven, normatief contract, is de andere partij, die de normen niet kent of niet begrijpt, niet aan deze normen gebonden. Hij kan de bepalingen van het contract, die hij niet heeft onderschreven, niet schenden. (Hoofdstuk 3)
4. Een solipsistisch, normatief contract houdt geen rekening met de beliefs van de andere partij. Schending van diens psychologisch contract is nagenoeg onontkoombaar. (Hoofdstuk 3)
5. Repressief optreden bij schending van een contractsbepaling is onethisch als het mogelijk is om wanprestatie te voorkomen. (Hoofdstuk 3)
6. Een sociaal contract is de weergave van de beliefs van alle partijen. (Hoofdstuk 4)
7. Repressief optreden bij wanprestatie is geen interventie. Het incassoproces verandert het gedrag van de wanbetalende huurder niet. (Hoofdstuk 2)
8. Het huidige systeem 'Credit Management' managet niet de credits (vertrouwen; geloof in) van partijen maar uitsluitend een financieel krediet. (Hoofdstuk 2)
9. Credit management is gericht op nakoming van de overeenkomst. Het repressieve incassoproces hoort er niet in thuis. (Hoofdstuk 2)
10. Als credit management wanprestatie wil voorkomen, is het eerste aspect in dit systeem communicatie in het precontractuele en contractuele stadium van de overeenkomst. (Hoofdstuk 4)
11. Alleen als er nog geen sprake is van een contract, zijn partijen vrij in hun doen en laten.